

Art. 133. Aplikacja sądowa polega na zaznajomieniu się z czynnościami sędziego i sekretariatów sądowych.

Art. 134. § 1. Aplikacja sądowa trwa dwa lata.

§ 2. Po upływie dwuletniego okresu aplikacji aplikant winien przystąpić do egzaminu sędziowskiego w najbliższym terminie. W razie niedostatecznego wyniku egzaminu aplikant sądowy może przystąpić raz jeden do ponownego egzaminu, nie później jednak niż w ciągu jednego roku od daty egzaminu poprzedniego. W razie nieprzystąpienia do egzaminu lub niezdania go w drugim terminie aplikant sądowy zostaje zwolniony.

§ 3. Zezwolenie na zdawanie egzaminu w późniejszym terminie od przewidzianego w § 2 może być udzielone w razie stwierdzenia niemożności poddania się egzaminowi w terminie przepisany. Zezwolenia udziela Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa sądu wojewódzkiego.

Art. 135. § 1. Aplikanta, który ukończył aplikację i zdał egzamin sędziowski, Minister Sprawiedliwości może mianować asesorem sądowym.

§ 2. Minister Sprawiedliwości może powierzyć asesorowi sądowemu na określony czas pełnienie czynności sędziowskich. W zakresie orzekania asesor podlega tylko ustawie.

Art. 136. Minister Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia określi skład komisji egzaminacyjnej dla aplikantów sądowych, sposób powoływania jej członków, wysokość ich wynagrodzenia, postępowanie komisji egzaminacyjnej i zakres egzaminu sędziowskiego, organizację aplikacji sądowej i czynności asesorów, prawa i obowiązki aplikantów i asesorów oraz ich odpowiedzialność dyscyplinarną.

DZIAŁ IV

Sekretariaty, komornicy i inni pracownicy sądowi.

Art. 137. Sekretariaty sądów składają się z sekretarzy sądowych, urzędników kancelaryjnych i innych funkcjonariuszów.

Art. 138. § 1. W sądach powiatowych urzędują komornicy do pełnienia czynności egzekucyjnych i innych, wskazanych w ustawach.

§ 2. W sądach są czynni woźni sądowi.

Art. 139. § 1. Sekretarzem sądowym lub komornikiem może być mianowany każdy, kto odpowiada warunkom wymagany dla objęcia urzędów państwowych, odbył służbę przygotowawczą i złożył przepisany egzamin.

§ 2. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości określi szczególne warunki dopuszczenia do służby, poza warunkami ogólnymi przewidzianymi w przepisach o państwowej służbie cywilnej, zakres egzaminu, skutki niezłożenia egzaminu w ciągu pewnego czasu po ukończeniu służby przygotowawczej, władze mianujące i tryb mianowania, wreszcie co do komorników — także ich prawa i obowiązki oraz odpowiedzialność dyscyplinarną.

§ 3. Od odbycia służby przygotowawczej i złożenia egzaminu wolni są aplikanci sądowi.

Art. 140. § 1. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości określi ustrój i zakres działania sekretariatów sądowych oraz innych urzędów administracji sądowej (rachuby, depozytów sądowych itd.), tudzież warunki szczególnego przyjęcia urzędników kancelaryjnych i innych funkcjonariuszów, poza ogólnymi warunkami przewidzianymi w przepisach o państwowej służbie cywilnej.

§ 2. W wypadkach określonych ustawami sekretarze spełniają samoistnie niektóre czynności sędziowskie. Jeżeli strona nie poprzestaje na rozstrzygnięciu sekretarza, orzeknie sędzia lub sąd, do którego sekretarz należy.

§ 3. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości określi strój urzędowy lub odznaki urzędników, komorników i innych funkcjonariuszów sądowych przy czynnościach urzędowych.

Art. 141. O ile ustawy inaczej nie stanowią, mają zastosowanie do sekretarzy, urzędników kancelaryjnych i innych funkcjonariuszów sądowych, tudzież do komorników i woźnych sądowych przepisy dotyczące funkcjonariuszów państwowych.

Art. 142. § 1. Przy sądach mogą być ustanowieni biegli sądowi i tłumacze przysięgli.

§ 2. Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia przepisy o ustanawianiu biegłych sądowych i tłumaczy przysięgłych, pełnieniu przez nich czynności, zwalnianiu ich z funkcji oraz o taryfie wynagrodzeń tłumaczy przysięgłych.

DZIAŁ V

Przepisy końcowe.

Art. 143. Z dniem wejścia w życie niniejszego prawa tracą moc wszystkie przepisy dotychczasowe, dotyczące przedmiotów unormowanych w tym prawie.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 lutego 1964 r.

w sprawie przyjęcia przez Republikę Wenezueli Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza olejami, sporządzonej w Londynie dnia 12 maja 1954 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. XIV Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza olejami, sporządzonej w Londynie dnia 12 maja 1954 r. (Dz. U. z 1961 r. Nr 28, poz. 136), nastąpiło złożenie przez Republikę Wenezueli dnia 12 grudnia 1963 r.

Sekretarzowi Generalnemu Międzyrządowej Morskiej Organizacji Doradczej dokumentu przyjęcia powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*